

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: En Bøn til Christum, om en salig ... Endeligt. D. Paulus Eberus filiolis faciebat...

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En Bøn til Christum, om en salig ... Endeligt. D. Paulus Eberus filiolis faciebat...", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid74443/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Der vil ieg være Mester din,
 Dd3r Den hellig Aand dig at sende,
 Som dig i Angeste trøste skal,
 Oc dig vnderujse oc lære vel,
 I Sandheds Vey at vandre.
 Huad ieg haffuer gjort, vnderujst oc lært,
 Det skalt du gøre oc lære,
 Der met mit Rige opfyldt bliffuer,
 Mig selff til Loff oc Ære,
 Foruare dig vel for Menniskens sæt,
 Som oss foruender den Christelige Ræt,
 Det gifffuer ieg dig tilkiende.
 Dd3v Du skalt prædicke den Christelige Tro,
 Som ieg befaler at lære,
 Elsker huer andre baade silde oc fro,
 Der skal min Budord være,
 Fra Dieffuelens Lærdom vocte dig,
 Thi hand er falsk oc skadelig,
 Guds Ord det bliffuer Euindelig.
 Thi ville wi prjse i Eughed,
 Oc loffue foruden all ende,
 Gud Faders store Barmhiertighed,
 Som oss den Naade sende,
 Dd4r Oc nederslog i Christi død,
 Helfffuede, Synd oc dødsens Nod,
 Huo kand oss nu fordærfvæ.

[T-32] **En Bøn til Christum, om en salig**

Affgang oc Endeligt.

*D. Paulus Libens filioli faciebat, Anno
 M. D. LVII.*

H E R R E Iesu Christ sand Menniske oc G U D,
 Dd4v Som banghed pijn oc sorrigfuld Mod,
 For mig leed indti Kaarsens død,

Oc frelste mig fra den euige Nød,
 Ieg beder dig for din Pjæ skyld,
 Vær mig arme Synder naadig oc huil,
 Naar ieg er sted i dødsens Nød,
 Oc strider met den bitre død.
 Naar Øyen bryste oc Siunen forgaar,
 Naar Øren ey længer at høre formaar,
 Naar Tungen kand icke tale meer,
 Oc Hiertet aff Angist forknuset er.
 Naar mig forgaar all min Forstand,
 135r Oc inter Menniske mig hielpe kand:
 Din Hielp O Iesu Christ mig send,
 Stat mig bj i min sidste End.
 Oc før mig aff denne lammerdal,
 Forstecke mig ocsaa dødsens qual:
 De onde Aander fra mig driff,
 Oc met din Aand stedse hoss mig bliff.
 Indtil aff Legomet gaar min Aand,
 HERre anamme hende da i din Haand,
 Lad Legomet soffue vden all plag,
 I Iorden til den yderste dag.
 135v En glædelig Opstandelse mig gif,
 Min Talfmand du paa Dommedag bliff,
 Oc paa min synd icke mere tænck,
 Det euige Liff mig naadelig skenck.
 Som du oc haffuer tilsagt mig,
 I dit Ord der til troer ieg dig,
 Sandelig sandelig eder siger ieg, *Joh. 5, 8.*
 Huo mit Ord holder oc troer paa mig.
 Til Dommen ey komme sig til Nød,
 Oc skal ey smage den euige død,
 Om hand end skønt døer timelig,
 136r Dog er det hannem ey skadeligt.
 Men ieg vil sclff met stercker Haand,
 Vdføre hannem aff dødsens Baand,

Oc til mig indtage i mit Rige,
Der skal hand da met mig tilige.
I Glæde oc Fryd leffue eundelig,
Der til hielp oss HERre Naadelig,
O HERre forlad oss all vor Brøst,
Oc styrcke oss vel met Scriffitens Trost.
At wi met god Taalmodighed,
Met Tro oc Haab met flittighed,
Dit Ord beholde stadelig,
Indtil wi bortsoffue salighg.

Dato

[T-33]

En Christelig Morgensang,

Sungis met de Noder:
Aus meines Hertzen grunde, etc.

I Eg vil din Prijs vdsiunge,
I denne Morgenstund,
O Gud met Røst oc Tunge,
Aff gantske Hiertis grund,
Ved din Søn IEsus Christ,
Som er vor Frelser kiere,
Oc vil vor TalBmand være,
All Ære bør ham foruist.
2.
At ieg vdaff din Naade,
Er nu beuaret vel,
I denne Nat fra Vaade,
Baade til Liff oc Siel,
Ieg beder ydmygelig,
Min synd du vilde tilgiffue,
Met huilcken ieg her i Liffue,
Haffuer tit fortornet dig.
3.
Du vilt oc nu tilige,
I denne dag vocte mig,

Dato

Dato